

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUND
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
NE UDVIKLING, FOR DERES
DIGNITET ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT

FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
ME FOR KVINDERNES ALME-
NUDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
DIGHED AT FORBEDRE DERES STILLING

29. AARG.

30. NOVEMBER 1913.

No. 20.

„Et Halmstraa.“

Musiker Bolette Hansen.

»Der lægges jo ikke Kvinderne et Halmstraa i Vejen mere. Min Kone kan f. Eks. gaa ud og komme hjem hele Dagen, aldeles som hun vil«.

Den forspiste Middagsherre, der fornylig i et Selskab i København fremhævede dette Tegn paa Frisind fra hans Side, lagde sig efter Anstrængelsen mageligt tilrette i Pudestolen. — Han var Situationens Herre! »Kvindesagskvinden«, — denne hyggelige Aftens »Spurv i Trænedans«, der havde vovet at ryste ham ud af Madfeberen, kunde pakke sammen. — Han mindede — fjærnt — om hine Fortidens Store, der endte deres Udtalelser med et selvbevidst: »Jeg har talt«.

Nu kan man naturligvis ikke forlange *alt* af en Middagsherre. Dette Fag, der dyrkes saa for tjenstfuldt i vort lille Land, kræver baade Tid og Grundighed. Det er derfor forstaaeligt, om det nu

og da mangler Udøverne paa Kendskab til andre Forhold.

Blandt de mange »Halmstraa«, som de der har hengivet sig til mindre betydningsfulde Studier, hist og her sidder og piller med, har vi i Dag — paa vort lille Felt — fundet et, som vi kunde have Lyst til at henlede Opmærksomheden paa.

Der findes her i Landet et »Danske Musikers Landsforbund«, hvis Hovedformaal er, »at virke for Højnelse af danske Musikers Stilling, socialt og økonomisk« og »at varetage Standens fælles Interesser, saasom i Tilfælde af Striker eller Konflikter af lignende Art.« Det bestaar af Lokalfdelinger rundt om i Landet — ca. 40 — og den større »Københavns Orkesterforening« i Hovedstaden.

Af Forbundets Medlemsliste fremgaar det, at Lokalfdelingerne gennemgaaende ogsaa optager Kvinder som Medlemmer. Denne Udvidelse vil Københavns Orkesterforening imidlertid ikke gaa med til, og i den Anledning er der Strid indenfor Foreningen.

Vi har foran os liggende et Eksempel af »Dansk Musiker-Tidende« for November. I en *redaktionel Spidsartikel* gøres der Rede for Sagens Forløb paa Foreningens ordinære Generalforsamling d. 20. Okt., hvor »Dame-Spørgsmaalet« med »fast, utvetydig og enstemmig Vilje ledesagedes til Graven«. Det fremhæves, at Reformen vilde blive »skæbnesvanger« — at »den vilde som Ormen gnave sig ind i den sunde Frugt«. — I dette for Bladet lidet flatteren-

de Dokument fremsættes endvidere følgende Syn paa Kvindesagen.

»Der bliver sagt, at Udviklingen fører Kvindens Indtrængen paa ethvert Erhvervsomraade med sig, og at Musikerne alligevel ikke i Længden vil kunne staa imod. Det er muligt, man har Ret heri, men dette er jo ikke ensbetydende med, at Københavns Orkesterforening skal række Haand til denne Udviklings Fremme paa vort Erhvervs Omraade. Nogen øjeblikkelig paatrængende Nødvendighed for at aabne Adgang i vort Fag for Københavns Tusinder — ja Titusinder af klaverspillende Damer er os, ikke aabenbar, det kan være tidsnok, naar den Tid kommer, da denne Nødvendighed er tilstede, og Københavns Orkesterforening har jo ingen Pligt til at støtte eller endog søge at fremme Andres Interesser, den har kun sit eget afstukne Omraade og maa overlade til Andre at klare for sig selv.«

En saadan Mangel paa »Gehör« for hvad Udviklingen har ført med sig er virkelig forbløffende! — Medens *alle andre Fag* gør et uhyre Arbejde for at faa — eller tvinge — Kvinder, der over Faget, ind i organiserede Forhold, staar man altsaa her overfor en faglig Forening, der med Næb og Klør arbejder paa at holde dem ude.

D. Musiker-Tidende søger at forklare dette med, at den musikøvende Kvinde har modtaget sin Uddannelse som »Led i Barneopdragelsen« og at hun saaledes ikke kan siges at have underkastet sig en Uddannelse svarende til